

Zona depresionară

Râul Ialomița izvorăște din Carpații Meridionali, mai exact din Munții Bucegi și își desfășoara albia pe o lungime de 400 km. Limita bazinei hidrografice Ialomița, în zona superioară (cumpăna apelor) o constituie crestele masivelor muntoase Leaota, Bucegi, Clăbucet și Ciucas din Carpații Meridionali și dealurile subcarpatice.

Râul Ialomița a creat de-a lungul traseului său în comuna Buciumeni o zonă depresionară marcată de terase cu lățimi mici și o luncă îngustă.

Lunca apare ca o bandă continuă cu lățimi variabile mai ales pe partea dreaptă a râului, urmând cursul căii ferate.

Solurile din acest areal sunt soluri neevoluate, reprezentate de aluviosoluri entice (aluviuni), formate preponderent pe pietrișuri fluviatile carbonatice.

3.2. Altitudine, expoziție, pantă,

Tabelul 3.1.- Altitudine, expoziție, pantă

Nr. crt	Trup de pajiste	Parcela descriptiva	Altitudine -m-	Expozitie	Panta %
1	Buciumeni	Buciumeni Mlaci	487-610	S -NV	15-20
2	Valea Leurzii	Valea Leurzii Brata	586-786	V	25
3	Buciumeni	Buciumeni Brata la colț	650-697	NS	25

4	Total persoane fizice și juridice	Buciumeni	487-756	SV	15-25
---	-----------------------------------	-----------	---------	----	-------

3.3. Caracteristici pedologice și geologice

Clase și tipuri de soluri întâlnite în cadrul T.A. Buciumeni

Solurile ce se regăsesc în cadrul teritoriului administrativ Buciumeni au fost clasificate conform „Sistemului Român de Taxonomie a Solurilor 2012”.

Solurile întâlnite pe cele 1 862ha teren agricol ale arealului studiat se încadrează în 4 mari clase:

1. Clasa Protisoluri;
2. Clasa Cernisoluri;
3. Clasa Cambisoluri;
4. Clasa Antrisoluri.

Clasa Protisoluri se regăsește pe 868,80ha, adică pe 46,66% din suprafața agricolă a teritoriului. Ca tipuri de sol componente ale acestei clase avem:

- *regosolul*, pe 748,20ha, adică pe 40,18% din totalul agricol;
- *aluviosolul*, pe 120,60ha, adică pe 6,48% din totalul agricol.

Regosolul are următoarele subtipuri:

- eutric;
- calcaric;
- molic;
- molic calcaric.

Aluviosolul are un sigur subtip, mai exact entic scheletic calcaric.

Clasa Cernisoluri se regăsește pe 388,40ha, adică pe 20,86% din suprafața agricolă a teritoriului. Ca tipuri de sol componente al acestei clase avem:

- *rendzina*, pe 106,70ha, adică pe 5,73% din totalul agricol;
- *faoziomul*, pe 281,70ha, adică pe 15,13% din totalul agricol.

Rendzina are un sigur subtip, mai exact cambic calcaric.

Faoziomul are următoarele subtipuri:

- cambic calcaric;
- argic calcaric.

Clasa Cambisoluri se regăsește pe 531,40ha, adică pe 28,54% din suprafața agricolă a teritoriului. Ca tip de sol component al acestei clase avem *eutricambosolul*, cu următoarele subtipuri:

- tipic;
- molic.

Clasa Antrisoluri ocupă 73,40ha, ceea ce reprezintă 3,94% din suprafața agricolă. Din această clasă întâlnim ca tip de sol *antrosolul*, cu subtipul erodic.

Tabelul 3.2-Evidența tipurilor de sol existente,

Nr crt	Parcela descrip-tiva	Clasa de sol	Tip de sol	Subtip (varietate)	Tip de stațiune	Supra-fata -ha-
1	Buciumeni Mlaci-U.S 11	Protisoluri	Regosolul	Regosolul eutric	deal	102,11
2	Valea Leurzii Brata-U.S 2 și U.S 4	Cernisoluri	Faeoziomul	Faeoziomul cambic calcaric 57,8 ha	deal	283,55
		Cambisoluri	Eutricambosolul	Eutricambosolul tipic 140,6 ha		
3	Buciumeni Brata la colț U.S 8	Cambisoluri	Eutricambosolul	Eutricambosolul molic	deal	1,47
4	Persoane fizice și juridice U.S 16 Buciumeni	Protisoluri	Regosolul	Regosolul molic 85,84ha	deal	858,33
	U.S 19, Buciumeni	Protisoluri	Regosolul	Regosolul molic calcaric 100 ha		
	U.S 7 Dealu Mare	Cambisoluri	Eutricambosolul	Eutricambosolul molic 274,51 ha		
	U.S 10 Valea Leurzii	Protisoluri	Regosolul	Regosolul eutric 198,88 ha		
	Valea Leurzii U.S 12	Protisoluri	Regosolul	Regosolul calcaric 198,99 ha		

3.4. Rețeaua hidrografică,

Comuna Buciumeni face parte din bazinul hidrografic al Ialomiței, principalul curs de apă care traversează comuna prin partea sa de est, cu un regim de curgere de la nord la sud. Regimul hidrografic a fost influențat de fragmentarea reliefului, de climă și de geologie.

Râul Ialomița izvorăște din Munții Bucegi, traversând comunele Moroieni, Pietroșița în amonte de teritoriul analizat, iar în aval, pe raza orașului Pucioasa, acesta este captat într-un lac de acumulare, cu rol de protecție a localităților din aval de inundații în perioadele ploioase sau de topire a zăpezilor. Râul are atât izvoare importante în zona montană, cât și o alimentare pluvio-navală, cu ape mari de primăvară rezultate din ploi și din topirea zăpezilor și cu viituri de vară provocate de ploile cu caracter torențial.

Cu caracter nepermanent, pe raza comunei Buciumeni avem Valea Tății și Valea Leurzii, care se alimentează din scurgerile de pe versanți, izvoare de coastă și apa din precipitații în perioadele ploioase. Vara, acestea pot seca sau se prezintă sub forma unor vâlcele, cu un debit foarte redus.

Valea Tății udă nord-estul comunei studiate, în timp ce Valea Leurzii apare în estul comunei, dând numele unuia din satele componente ale comunei Buciumeni.

Nivelul pânzei freatică variază, în general, în funcție de altitudinea reliefului și depărtarea față de apele curgătoare de suprafață.

Pe raza teritoriului administrativ Buciumeni se remarcă trei categorii de ape subterane:

- ape freatici;
- izvoare de coastă.

Pânza de apă freatică se întâlnește la adâncimi mari (peste 10 m) în zona colinară și sub formă de izvoare de coastă mai ales în depozitele eocene și paleogene.

Permeabilitatea redusă a straturilor ce alcătuiesc bazinul râului Ialomița determină ca, prin procesul ei lent de infiltratie, apa să se poată mineraliza și concentra în carbonați prin modificările chimice ce se

produc în roci. Apa din izvoare este potabilă, fiind captată de către locuitori în fântâni și folosită pentru consum și uz casnic.

Atunci când pe versanți apa subterană este sub formă captivă, prin să între strate impermeabile, poate apărea la zi sub formă de izvoare de coastă, favorizând evoluția alunecărilor de teren, mai ales când materialele pe care s-au dezvoltat solurile sunt argiloase și conțin carbonat de calciu.

La baza versanților, apa freatică este situată, în general, la adâncimi mai mici (3-5m).

În zona de luncă și pe văile mai importante, apa subterană este cantonată în pietrișuri, bolovanișuri și nisipuri de vîrstă holocen superioară. Adâncimea apei freatiche în aceste zone variază între 3-5m.

Drenajul extern al solurilor din zona colinară este rapid, în timp ce în zonele joase, depresionare, unde și apa freatică este aproape de suprafață, drenajul este lent, cu un regim de umiditate stagnant.

Imagine, râul Ialomița

3.5. Date climatice,

Clima își pune amprenta asupra tuturor componentelor învelișului geografic: vegetație, soluri, ape, aspectul reliefului, fiind în rândul ei influențată de toate aceste elemente.

Pentru caracterizarea condițiilor climatice ale T.A. Buciumeni s-au utilizat datele statistice de la punctul meteorologic Fieni.

Clima din zona comunei Buciumeni este de tip temperat și se caracterizează prin următoarele valori :

- temperatura maximă absolută a aerului + 40°C, înregistrată în iulie 2000;

- temperatura minimă absolută a aerului - 20°C, înregistrată în ianuarie 1976;

- precipitații medii anuale 1200mm;
- temperatura medie anuală - 7°C;
- luna cea mai rece, ianuarie, are temperatura medie de circa -5 grade;
- luna cea mai căldă, iulie, are temperatura medie de circa 25 grade.

Regimul termic

Regimul termic al zonei este caracteristic unui climat al dealurilor înalte, cu ierni în general reci, fără inversions termice frecvente. Verile sunt moderat-călduroase, în special datorită răciorilor nocturne, prin cantonarea aerului rece în depresiune. Tot datorită acestui fapt, gerurile timpurii și târzii sunt destul de frecvente, mai ales pe formele joase de relief. Primăvara zilele cu îngheț țin până la sfârșitul lunii aprilie și în mod excepțional la sfârșitul lunii mai, iar toamna zilele cu îngheț încep de timpuriu, frecvent în luna noiembrie.

Condițiile climaterice normale pentru regiune sunt modificate simțitor datorită reliefului. Acesta, prin altitudine și orientare, determină variații importante care apar din ce în ce mai evidente în partea de nord a teritoriului.

Temperatura medie anuală variază de la nord la sud aproape cu 1°C. Succesiunea anotimpurilor atât de caracteristică climatului temperat al latitudinilor medii, face ca temperatura să fluctueze de la o lună la alta, înregistrând valori foarte variate. Temperaturile minime absolute în cursul iernii pot atinge valori de -20°C, în special în luna ianuarie. Adâncimea maximă de îngheț este de 0,80m, de remarcat că temperaturile foarte coborâte de -10°C se pot înregistra și în cursul lunii martie și chiar aprilie, dăunând pomilor fructiferi. Temperaturi sub 0°C se pot înregistra și în lunile mai și octombrie. Din examinarea temperaturii decadale se constată că primăvara termică (considerată convențional la realizarea temperaturii medii decadale de 2°C) începe la sfârșitul lunii martie și începutul lunii aprilie. Vara termică – considerată la media decadală de 18°C începe la sfârșitul lunii iunie. Mediile decadale cele mai ridicate, arată un interval de maximă căldură între 15 iulie și 15 august, după care începe să descrească treptat. Toamna termică începe la sfârșitul lunii septembrie.

Suma gradelor de temperatură mai mari de 10°C este de aproximativ 2100, ceea ce ne arată că se realizează temperaturi reduse, mai puțin propice plantelor de cultură.

3.5.1 Regimul termic

Tabelul 3.2. Temperaturi

Temperatura	Medie anuală	7°C
Buciumeni	Variatii termice -minime -maxime	-5°C 25°C

Durata perioadei cu temperaturi pozitive-15 aprilie-15 octombrie

3.5.2. Regimul pluviometric,

Precipitațiile medii anuale sunt de 1200mm. Cantitățile medii lunare cele mai mari se înregistrează în luniile iunie-iulie, iar cele mai mici în ianuarie-februarie.

În medie, 70-80 de zile pe an prezintă strat de zăpadă care, în luniile ianuarie și februarie, atinge o grosime decadală de 20-30cm.

Cantități mai mari de precipitații cad în zona de nord a teritoriului Buciumeni, acolo unde relieful este mai înalt iar influența montană mai accentuată.

Vara este un anotimp cu durată normală. Precipitațiile de la începutul verii (luna iunie) sunt cele mai abundente, apa meteorică din această lună reprezentând 40% din întreaga cantitate de precipitații căzute în perioada de vară. Ploile de vară au caracter de averse, fiind de scurtă durată și puțin folosite de plante, cea mai mare parte a cantității de apă scurgându-se la suprafața solului, neavând timp suficient pentru a se infiltră.

Această repartizare a precipitațiilor este în aparență foarte favorabilă dezvoltării plantelor cultivate și pare suficientă pentru întreaga perioadă de vegetație. Se constată însă că precipitațiile de vară au caracter de averse, ce coincid cu temperaturile cele mai ridicate, de aceea cea mai mare parte din apă căzută se evaporă iar bilanțul regimului de umiditate în luniile iulie, august și septembrie apare deficitar. Ca urmare, condițiile climatice ale zonei, corelate cu formele de relief prezente, nu permit dezvoltarea în bune condiții a plantelor de

cultură, terenul agricol al comunei fiind preponderent folosit pentru fânețe și pășuni, și mai puțin pentru livezi sau arabil.

3.5.3. Regimul eolian,

Vânturile dominante sunt cele din sectorul estic (Crivățul) și sud-estic, alături de vânturile din nord-est și vest. În timpul iernii, Crivățul spulberă cu putere zăpada.

Viteza lor variază între 1-3 m/s, cele mai mari valori înregistrându-se în luna aprilie iar cele mai mici în iunie.

Vânturile din S-E favorizează producerea ploilor în anotimpurile ploioase, în timp ce vânturile din N-E, în toate anotimpurile, poate produce scăderi brusăte de temperatură.

După clasificarea Koppen, teritoriul Buciumeni se încadreză în formula D.f.a.x., care indică un climat temperat, cu ierni reci și veri călduroase.

Microclimatul solului în condițiile de temperatură și precipitații amintite prezintă caracteristici variate, în funcție de tipul de sol, textură, variațiile texturale pe profil, forma de relief și microrelief, expoziție, pantă. Cele mai favorabile microclimate sunt cele ale solurilor situate pe versanți însoriti. Pe suprafețele cu pantă mică de la baza versanților și pe cele concave se crează un microclimat nefavorabil în unele perioade ale anului, exprimat printr-un exces de umiditate în primii 50-60cm sau pe tot profilul, cu consecințe negative asupra dezvoltării sistemului radicular al pomilor fructiferi, pe pășuni și fânețe dezvoltându-se o vegetație hidrofilă, necomestibilă pentru animale.

CAPITOLUL 4 VEGETATIA

4.1. Date fitoclimatice,

La nivelul localității Buciumeni se disting următoarele unități de relief:

- Zona deluroasă;

- Zona depresionară creată de eroziunea râului Ialomița, la care se adaugă o luncă îngustă a râului și conurile de dejecție ale rețelei hidrografice secundare.

Zona deluroasă

Această zonă se caracterizează printr-un relief de culmi deluroase înalte, cu altitudini cuprinse între 650 – 750m cu mici variații.

Zona depresionară

Râul Ialomița izvorăște din Carpații Meridionali, mai exact din Munții Bucegi și își desfășoara albia pe o lungime de 400 km.

Râul Ialomița a creat de-a lungul traseului său în comuna Buciumeni o zonă depresionară marcată de terase cu lățimi mici și o luncă îngustă.

Lunca apare ca o bandă continuă cu lățimi variabile mai ales pe partea dreaptă a râului, urmând cursul căii ferate.

A – alpin

FS a – subalpin

FM 3 – montan de molidișuri

FM 2 – montan de amestecuri de fag cu răsinoase

FM 1 – FD 4 – montan – premontan de făgete

FD 3 - deluros de gorunete, făgete și goruneto – făgete - Zona comunei Buciumeni

FD 2 – deluros de cvercete cu șleauri de deal

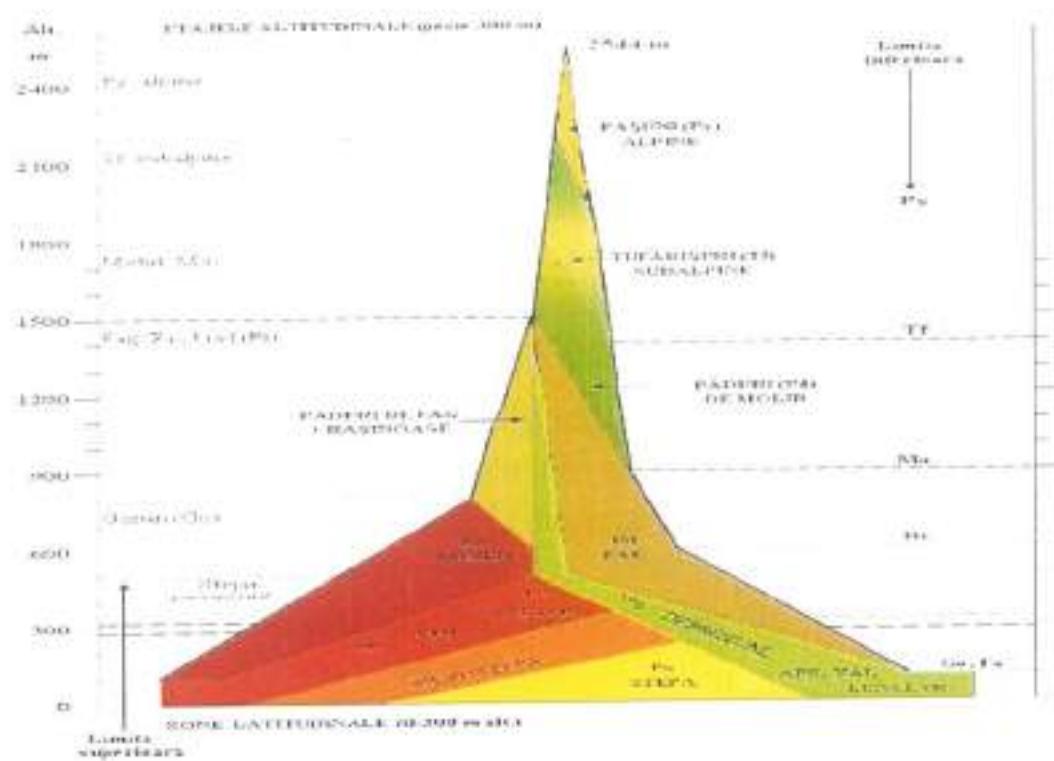
FD 1 – deluros cu cvercete cu stejari

CF – câmpie forestieră

Ss – silvostepă

S - stepá

Pentru orientare generală prezentăm principalele zone latitudinale și etaje altitudinale a formațiilor vegetale din România cu limite inferioare și superioare de extindere.

4.2. Descrierea tipurilor de stație,

În comuna Buciumeni se află pajîști zonale din etajul nemoral, subetajul deluros de gorunete, fagete și goruneto-fagete.

Etajul de vegetație în care sunt situate pajiștile din comuna Buciumeni este etajul nemoral. Acest etaj de vegetație are următoarele caracteristici: relieful de deal frâmântat sau ondulat cu expoziții diverse și inclinări de la ușore la repezi, cu altitudini cuprinse între 600-900 m, temperaturi cuprinse între 7°C și precipitații medii de 1200 mm/an. Vegetația autohtonă cuprinde o varietate de specii forestiere și ierbacee.

Pădurile au caracter mixt: gorun, fag, pin care predomină în microdepresiune întinzându-se până la munte, unde este înlocuit de răshinoase. Printre acestea, mai ales pe marginea pădurii, crește carpeneul, ulmul, arțarul, pe alocuri alunul, cornul și mestecăncul, iar pe malurile apelor salcia, aninul și plopul precum și vegetație lemnoasă

nevaloroasă formată dintr-o serie de arbusti ca: macesul (*Rosa canina*), Păducelul (*Crataegus monogyna*), Cătina (*Hippophae rhamnoides*), Porumbarul (*Prunus spinosa*), lenupar (*Juniperus communis*), merișor (*Vaccinium vitis idaea*) etc.

4.3. Tipuri de pajistă. Descrierea tipurilor,

Pajistile de pe raza comunei Buciumeni sunt compuse din următoarele specii predominante de plante:

- **Festuca rubra** (păiuș roșu) este perenă și are forme sub-specii care au rizomi și / sau forme de smocuri de buchet. Există în principal în soluri neutre și acide. Acesta poate crește între 2 și 20 cm înălțime.

Ca toate fescues, frunzele sunt înguste și acul, făcându-l mai puțin gustos pentru animale. Lăparele pe care le formează nu sunt la fel de ciupite ca păiușul de oaie (*Festuca ovina*) sau iarba de păr (*Deschampsia flexuosa*). Tipul de smochin este ceea ce dă iarbă caracteristicile sale elastice. Frunzele sunt verzi.

- **Agrostis capillaris** (iarba câmpului) este o rhizomatous și stoloniferous perene în familia gramineelor. Se constată creșterea în soluri neutre până la acizi. Are o textură foarte fină, ca și cele mai îndoite ierburi, devine foarte densă.

Specifică pajistilor de deal și munte pe soluri sarace, planta cu tufă rara, de 40-60 cm, inflorescă târziu și otăvește bine. În teritoriu se disting pajisti de *Agrostis capillaris* de productivitate bună pe terenuri plane sau

ușor înclinate cu soluri mai bogate și pajiști cu productivitate mijlocie pe terenuri cu înclinație mare și expoziții însorite pe soluri mai sărace acide. *Agrostis capillaris* este o graminee valoroasă din punct de vedere furajer, cu grad ridicat de consumabilitate.

- *Poa pratensis* (firuță)-se întâlnesc în zona nemorală ,pe versanții ușor înclinați. Planta se caracterizează printr-o tufă mixtă 40-60 cm,rezistentă la ger ,păscut și calcat,rezistentă la umbrire.Predomină în trupurile de izlaz cu zone de deal.

-*Trifolium pratense* (trifoi roșu)- Talia 50-60 cm, sensibil la ger și secetă, otăvește puternic după coasă ,este o plantă furajeră și medicinală perenă, fiind muchiată și doar puțin ramificată. Crește sub formă de tufe, nu numai în culturi, ci și în stare sălbatică pe prin pajiști și fânețe.Este o plantă furajeră suculentă și hrănitoare pentru animale și, din acest motiv, se cultivă. Frunzele acestei plante au forma bine cunoscută a frunzei de trifoi, adică sunt trifoliate. Valoarea pastorală și productivitate ridicată (6-10 t/ha).

- **Vicia cracca(măzăriche)**- Planta este specifică pajişti de lunci, dealuri, cu soluri foarte diferite.Tulpina urcătoare, 40-100 cm, longevivă. Productivitate foarte mare și voaloare furajeră ridicată. Productia de masa verde - foarte bună (în medie = 35 t/ha) ,iar Productia de substantă uscată- foarte bună în medie = 7-7.5 t/ha (35 t mv: 4,8 - 5)

4.3.Tipuri de pajisti.Descrierea tipurilor

Nr crt	Parcela descriptiva	Tipul de pajiste	Supra fata - ha-	Procent %
1	Miaci	Pajisti de Festuca rubra (păiuș roșu) și Poa pratensis (firuță)	102,11	40
		Pajisti de Agrostis capillaris(iarba cămpului) și Trifolium pratense (trifoi roșu)		60
2	Brata	Pajisti de Festuca rubra (păiuș roșu) și Poa pratensis (firuță)	283,55	40
		Pajisti de Agrostis capillaris (iarba cămpului)și Trifolium pratense (trifoi roșu)		60
3	Brata la colt	Pajisti de Festuca rubra (păiuș roșu) și Poa pratensis (firuță)	1,47	40
		Pajisti de Agrostis capillaris(iarba cămpului) și Trifolium pratense (trifoi roșu)		60

4	Persoane fizice și juridice	Pajistă de <i>Festuca rubra</i> (păiuș roșu) și <i>Poa pratensis</i> (firuță)	862,84	40
		Pajistă de <i>Agrostis capillaris</i> (iarba cămpului) și <i>Trifolium pratense</i> (trifoi roșu)		30
		Pajistă de <i>Agrostis capillaris</i> (iarba cămpului) și <i>Trifolium pratense</i> (trifoi roșu)		30

4.4 Descrierea vegetației lemnoase

Nr crt	Parcela descriptivă	ARBORI	Arbusti
1	Miaci	<i>Alnus glutinosa</i> (anin negru)AN	<i>Crataegus monogyna</i> (păducel) <i>Rosa canina</i> (măcesă) <i>Corylus avellana</i> (alun)
2	Brata	<i>Fagus sylvatica</i> (fag) <i>Alnus glutinosa</i> (anin negru)AN	<i>Crataegus monogyna</i> (păducel) <i>Rosa canina</i> (măce.) <i>Rubus spp</i> (mur) <i>Hippophae rhamnoides</i> (cătină)
3	Brata colt	-	<i>Crataegus monogyna</i> (păducel) <i>Rosa canina</i> (măce.) <i>Corylus avellana</i> (alun)

Imagini pășune Mlaci

Imagini pășune Brata

CAPITOLUL 5- CADRUL DE AMENAJARE

5.1. Procedee de culegere a datelor din teren,

- Pentru obținerea informațiilor privind datele generale din comuna Buciumeni s-a folosit monografia localității.
- Pentru clasificarea vegetației au fost identificate speciile conform anexelor din ghidul de întocmire a amenajamentului pastoral și deplasarea la faza de teren pentru determinarea productiilor și a compozitiei floristice.
- Culegerea datelor din teren pentru întocmirea studiului pedologic cu elemente de bonitare au ca scop identificarea tipurilor și subtipurilor de sol ce se regăsesc pe suprafețele de pășune administrate de primăria comunei Buciumeni, care însumează **1249,98 ha**, stabilirea claselor de calitate pentru folosința pășune, precum și măsurile generale ce trebuie luate pentru îmbunătățirea potențialului productiv al acestor terenuri.

5.2. Obiective social-economice și ecologice,

Obiectivele social-economice, ecologice, estetice și de protecție a mediului, urmărite în prezentul amenajament pastoral sunt:

- asigurarea spațiilor special amenajate pentru adăparea animalelor;
- asigurarea refugiilor pentru crescătorii de animale;
- întreținerea pajiștilor permanente prin asigurarea unui nivel minim de pășunat de 0,3 UVM/ha și/sau prin cosirea lor cel puțin o dată pe an, sau prin efectuarea unor lucrări de întreținere în cazul pajiștilor permanente care nu mai sunt folosite pentru producție;
- interzicerea arderii pajiștilor permanente;
- interzicerea tăierii arborilor solitari și/sau a grupurilor de arbori de pe terenurile ocupate de pajiști;
- interzicerea aplicării produselor de protecție a plantelor pe suprafețele de teren ocupate cu pajiști;

5.3. Stabilirea categoriilor de folosință a pajiștilor,

Principalele categorii de folosință a pajiștilor ce urmează a fi amenajate, pe suprafață de **1249,98 ha** : pășuni (P), 509,58ha și 740,4 fânețe persoane fizice și juridice.

5.4. Fundamentarea amenajamentului pastoral,

Prezentul amenajament pastoral este întocmit pentru a fi un îndrumar de lucru pentru valorificarea economică și durabilă a pajiștilor, astfel încât să permită menținerea biodiversității, creșterea productivității, a capacitații de regenerare a plantelor, utilizatoril având obligația să gestioneze pajiștile conform normelor tehnice prevăzute în amenajament. Aceste norme tehnice se referă la: respectarea prevederilor cu privire la momentul începerii sezonului de păsunat, durata sezonului de păsunat, încetarea păsunatului și amplasamentul de păsunat, capacitatea de păsunat, respectarea normelor privind silvicultura, norme privind protecția mediului, efectuarea lucrărilor de repunere în valoare a suprafețelor de pajiști, lucrări ce constau în: curățirea suprafețelor de pajiști permanente de mărăcini, arbuști, pălămidă, buruieni; nivelarea mușuroaielor ;strângerea pietrelor și a resturilor vegetale de pe pajiști; întreținerea căilor de acces către izlazuri, întreținerea adapătorilor etc.

5.4.1. Durata sezonului de păsunat,

Momentul începerii păsunatului rațional se face când:

- înălțimea covorului ierbos este de 8-15 cm;
- producția de masă verde (MV), ajunge la 5,5 -8 t/ha;
- înflorirea păpădiei (*Taraxacum officinalis*) în primăvară, care este un adevărat fitotermometru;
- după 18 mai, în funcție de condițiile specifice sezonului.

Durata sezonului de păsunat, este determinat în primul rând de durata perioadei de vegetație care este legată la rândul ei de condițiile climatice ale regiunii. Astfel, în comuna Buciumeni, durata sezonului de păsunat este în medie 153 zile (18 mai-18 octombrie).

Încetarea păsunatului, se face cu 3-4 săptămâni (20-30 zile) înainte de apariția inghețurilor permanente la sol .

5.4.2. Numărul ciclurilor de păsunat,

Ciclul de păsunat este intervalul de timp în care iarba de pe aceeași parcelă de exploatare, odată păsunată, se regenerează și devine din nou bună pentru păsunat.

Numărul ciclurilor de păsunat este în funcție de condițiile climatice și staționale de sol, de compoziția floristică și de capacitatea de regenerare a pajistilor.

Tinând cont de condițiile locale specificate mai sus și de faptul că pajistile incluse în prezentul amenajament sunt situate într-o zonă de câmpie se recomanda să se realizeze 2-3 cicluri de păsunat pe an.

5.4.3 Fânețe - Suprafețele ce nu se păsunează și se utilizează pentru producerea de fân și se vor cosii în momentul optim pentru asigura cantitatea maximă de nutrienți este de 740,4 ha fânețe

5.4.4. Capacitatea de păsunat,

Se recomandă 50 kg masă verde /zi/cap pentru 1UVM (consumate efectiv 50 Kg/cap/zi). Conversia în UVM a speciilor de animale domestice este redată în tabelul V.1. întocmit conform legislației în vigoare.

Tabelul 5.1- Coeficienti

Specificare	Coeficient de transformare în UVM	Nr. capete pentru 1 UVM
Tauri,vaci și alte bovine de mai mult de 2 ani,ecvide de mai mult de 6 luni	1,0	1,0
Bovine între 6 luni și 2 ani	0,6	1,6
Bovine de mai putin de 6 luni	0,4	2,5
Ovine	0,15	6,6
Caprine	0,15	6,6

Coeficientul de folosire(CF)- exprimat în procente se stabilește prin cosirea și căntărirea resturilor neconsumate(Rn) după scoaterea animalelor din tără și raportată la producția totală(Pt)

$$Pt \text{ (kg/ha)} - Rn \text{ (kg/ha)}$$

$$CF = \frac{Pt \text{ (kg/ha)}}{Pt \text{ (kg/ha)}} \times 100\%$$

Nr. crt	Trup	Suprafață/ha	Producția/ha	Producția totală de masa verde -to	Resturi neconsumate Total - to	Coeficient de folosire
1	Miaci	102,11	6,50	663,70	66,37	90
2	Brata	283,55	5,50	1559,54	311,91	80
3	Brata la colt	1,47	6,00	8,84	1,33	85
4	Persoane fizice	858,33	8	6866,63	686,66	90
5	Persoane juridice	4,51	8	36,10	3,61	90
	Total	1249,98		9134,82		

Capacitatea de păsunat (Cp) se va determina în fiecare sezon de păsunat utilizând formula:

în care: Nz = necesarul zilnic de iarbă pe cap de animal, în Kg/zi:=50kg

Dzp = numărul zilelor sezonului de păsunat este = 153 zile

Cf = coeficient de folosire a pajiștii, în %.

$$CP(UVM/HA)=\frac{Pt(kg/ha) \times Cf\%}{Nz \times Dzp} \times 100$$

Nr. crt	Trup	Suprafață/ha	Producția/ha	Producția totală de masa verde-t	Încărcătura cap/ha UVM	Încărcătura totală UVM
1	Miaci	102,11	6,50	663,7	0,76	78,08
2	Brata 1,2,3,	283,55	5,50	1559,5	0,58	163,09
3	Brata la colt	1,47	6,00	8,8422	0,67	0,98
4	Persoane fizice	858,33	8,00	6866,6	0,94	807,84
5	Persoane juridice	4,51	8,00	36,098	0,94	4,25
	Total	1249,98		9134,82		1054,24

Exemplu:

Pentru pășunea Mlaci (102,11ha) se calculeaza astfel:

Pt=6500 kg/ha

Cf=90%

Nz=50kg

Dzp=153 zile

$$Pt(\text{kg/ha}) \times Cf\% \quad 6500 \times 90 \quad 585000$$

$$CP(\text{UVM/HA}) = \frac{Pt(\text{kg/ha}) \times Cf\%}{Nz \times Dzp \times 100} = \frac{585000}{50 \times 153 \times 100} = 0,76 \text{ UVM/ha}$$

CP totală = 0,95 X 102,11ha = 78,08 UVM pe toată suprafață Mlaci